

CARTA a La Independent

Ni dècades de lluita feminista ni suposats avenços socials han acabat amb els obstacles mentals provocats per la ideologia masclista i capitalista. Per a mostra, el que em va succeir fa unes setmanes.

Sóc mare sola, més que soltera. El pare del meu fill va desaparèixer quan aquest tan sol tenia sis mesos i sobrevivim com podem gràcies als suports familiars i amics. Estic aturada des de fa un any i deu mesos i les dificultats per trobar una feina comencen a passar-me factura a nivell anímic. Al desembre, per fi, em van trucar per a una entrevista de feina. Feia mesos que no passava.

L'oferta era per treballar en una fleca del barri. Sóc llicenciada però òbviament acceptaria qualsevol feina que m'ajudés a estabilitzar la meva situació.

L'entrevista, que passo a relatar i que es va desenvolupar en una de les oficines de l'empresa, va succeir així:

Davant meu, una dona d'uns 45 anys. Somric per nervis, saludo educadament i m'assec.

Bon dia. Aquest és el teu Currículum, oi?

- Sí, és aquest.

Doble discriminació: dona i mare sola

Escrit per Esther Benito, periodista
dijous, 24 de gener de 2013 13:14

- Edat?

- Trenta-sis. (Torno a somriure)

- Casada o soltera?

- Soltera.

- Fills?

- Un de cinc anys. (Ho dic orgullosa. No ho puc evitar!)

- Vius en parella?

- No....

A partir d'aquest moment, el to es torna més taxatiu i sec. Segueixo contestant amb perplexitat.

- Qui cuida del teu fill?

- Jo i la meva tia, que m'ajuda.

- I si treballes, qui cuidarà del teu fill?

Doble discriminació: dona i mare sola

Escrit per Esther Benito, periodista
dijous, 24 de gener de 2013 13:14

- La meva tia, amics, jo.... Em buscaré la vida. Sempre ho he fet.

- Però, no podràs treballar en horari de tarda? Només podràs al matí...

- Bé...trobaré la manera d'organitzar-me. Si haig de triar, prefereixo al matí però no tinc cap problema amb qualsevol altre torn.

Sona el telèfon mòbil i ho agafa sense disculpar-se. Penja i continua preguntant amb la mateixa fredor i a més amb un sever to de superioritat.

- Ets d'aquí?

- No, del nord, però fa cinc anys que visc aquí.

- Ja. La teva última feina?

- A una llibreria

- Tenies contracte?

- No...

- Ja...

Doble discriminació: dona i mare sola

Escrit per Esther Benito, periodista
dijous, 24 de gener de 2013 13:14

- Tens atur?

- Ajuda familiar, però se m'acaba al febrer.

- Podràs renovar-la. (Afirmació amb to despectiu)

- Però no es tracta d'això. Vull treballar!

- I aquesta altre feina a una associació. Voluntària no? (Amb menyspreu, de nou)

- He tingut contracte i també he estat voluntària.

Les preguntes són directes, sense embuts, desagradables i amb actitud dèspota. Segueixo sense poder fer res i contesto amb educació. Mai vaig preparada per justificar-me per ser mare.

-I la teva família,es troba aquí o allà?

- Bé.... Aquí i allà.

- I com treballaràs i cuidaràs del teu fill? No podràs fer-ho....

-

Ja no contesto. Estic seriosa i començo a indignar-me. Estic segura que la feina no serà meva.

- Tenim més entrevistes. Ja et.....

- Gràcies.

Durant els escassos deu minuts de conversa, l'entrevistadora només em veia com un problema i em va negar la feina per ser mare. Prejudicis i suposicions sobre la meva vida i la meva capacitat per treballar i organitzar-me em van tancar de nou una porta sense l'oportunitat de poder demostrar la meva vàlua com a treballadora. En cap moment, em va explicar què oferia l'empresa o em va preguntar què podia aportar jo. Només es va centrar en la meva vida privada i en les suposades dificultats que la meva realitat personal podria suposar per als beneficis de la companyia.

El més increïble de la situació, a més de la meva reacció força tard, és observar com la discriminació contra les mares solteres segueix sent un fet normalitzat, una manera de pensar i actuar que no es disfressa. De fet, i segons les conclusions de l'estudi 'Monoparentalidad y exclusión social' realitzat per el Instituto de la Mujer, "per al mercat en general i les empreses en particular, ser mare sola constitueix un indicador inequívoc de menor productivitat, major absentisme i major conflictivitat laboral". Una afirmació que s'accepta i assumeix sense més discussions.

També les dades obtingudes per la Fundació Adecco en el 'II Informe Mujer con Responsabilidades Familiares no Compartidas y Ocupación' són clares: nou de cada deu famílies monoparentals està encapçalada per una dona. Tenen major nivell de desocupació que les dones en general; un 26% enfront d'un 24,7%. A més, d'aquelles que estan en situació de desocupació la majoria porta més d'un any sense treballar i gairebé una cinquena part d'un a sis mesos sense ocupació.

Una situació de vulnerabilitat, que contrasta amb les afirmacions extretes d'un informe realitzat per la Universitat alemanya de Humboldt, a Berlín, que indica que "una mare soltera resulta ser una persona molt més responsable en l'aspecte laboral, ja que la necessitat econòmica és molt

Doble discriminació: dona i mare sola

Escrit per Esther Benito, periodista
dijous, 24 de gener de 2013 13:14

més forta".

No obstant això, les retallades en matèria d'igualtat i els corrents ideològics masclistes encara imperants en alguns sectors ens converteixen a les mares solteres en un col·lectiu en clar risc d'exclusió. És més, si no podem accedir al mercat laboral, si se'ns discrimina en les entrevistes de treball i se'ns tracta amb menyspreu és també improbable, per no dir impossible, que puguem accedir a un habitatge i, encara pitjor, oferir als nostres fills i filles un futur digne.

La solució no passa per polítiques socials que ens mantinguin ni suports econòmics a fons perdut, la única mesura justa que ens mereixem és que ens tractin amb respecte i educació, que ningú ens discrimini, margini o jutgi amb menyspreu i superioritat per ser mares i educar soles a les nostres criatures. Només si la societat ens ofereix les mateixes oportunitats podrem tirar endavant.

Qui encara cregui que el feminisme és un moviment innecessari i passat de moda, hauria d'enfrontar-se a una entrevista laboral on els factors personals tanquen portes, oportunitats i futur. Això sí, obren en canvi maneres de comportament despectius, maleducats i dolorosos per a les persones que els pateixen.